

i nærheden af niveauet i andre europæiske lande og på linje med den typiske proportionale personbeskatning. Det skal i denne forbindelse bemærkes, at selskabsskatten først betales 20. november året efter udløb af det indkomstår, den vedrører – og uden det rentetillæg, der for personskatten er for restskatter.

En selskabsskat på 50 pct. svarer derfor i realiteten til en noget lavere personskatteprocent.

Den nuværende lave selskabsskat er blevet uholdbar også som følge af de seneste lempelser i aktieavancebeskatningen: småaktionærer er helt skattefrie af gevinster allerede efter 3 års besiddelsestid, og hovedaktionærer har fået en kraftig skattempelse. Dette indbyder til at opsamle også passive indtægter i selskaber og sælge med lav avanceskat efter nogle år. Højere selskabsskat, lavere skat af personers kapitalafkast og den betydelige udvidelse af den rent proportionale personbeskatning mindsker tilskyndelsen til skattetænkning ved hjælp af selskabskonstruktioner.

Forhøjelsen af selskabsskatten rammer først og fremmest de virksomheder, der ikke investerer i nye arbejdspladser, idet de gunstige afskrivningsregler udskyder skattebetalingen for selskaber, der udvider aktiviteten.

Det er i øvrigt hensigten at gøre forhøjelsen af selskabsskatteprocenten til 50 pct. midlertidig, således at den varige skatteprocent kan diskuteres i sammenhæng med indførelse af overskudsdeling.

Erfaringen har vist, at *skattegodtgørelsesordningen* for aktieudbytte er en uhyre bureaukratisk metode til aflastning af den såkaldte dobbeltbeskatning af udbytte: udbytte er ikke – ligesom renteudgifter og løn – en fradragsberettiget omkostning i selskabet. Derfor hviler i princippet en byrde af betalt selskabsskat på det udbetalte udbytte. Godtgørelsen er ment som en delvis aflastning herfor. Aktionæren får udbetalt en skattegodtgørelse, der er skattepligtig indkomst hos ham sammen med udbyttet fra selskabet.

I praksis er det muligt at få udbetalt godtgørelse, selv om man faktisk ikke har betalt skat.

Det var meningen med godtgørelsesordningen at forhindre, at også udenlandske aktionærer fik aflastning for dobbeltbeskatningen. Men denne mening er gennenhullet i flere dobbeltbeskatningsoverenskomster med andre lande – bl.a. med USA. Derfor bør det overvejes at fjerne godtgørelsesordningen og i stedet aflaste dobbeltbeskatningen delvis ved at indføre fradragsret i selskaberne for en andel af det udbetalte udbytte (f.eks. 40). Det vil – alt andet lige – mindske selskabernes skat. Til gengæld vil de officielle udbytteprocenter i de børsno-

terede selskaber givetvis blive forhojet for at kompensere aktionærene for godtgørelsesordningens bortfald. De forhøjede udbytteprocenter gør det imidlertid velbegrundet at ændre den eksisterende udbytteskat til definitiv afgift for hidtil skattefrie udbyttemodtagere. Ellers vil disse få en ubegrundet fordel ved overgangen fra godtgørelsesordning til fradragsordning.

Reglerne om *lempelse for udlandsindkomst* ved dansk selskabsbeskatning må saneres.

De nuværende regler er uigennemsigtige og uhensigtsmæssige og giver muligheder for at nedbringe den samlede beskatning, når indtægt stammer fra udlandet.

Andelsforeninger og andelselskaber skal inddrages under almindelig selskabsbeskatning i stedet for den gældende skattefrihed eller ret symbolske formuebeskatning. Ved opgørelsen af disse virksomheders skattepligtige indkomst bør der være adgang til at fradrage omsætningsbestemte rabatter og dividender. Bl.a. derfor er der ikke grund til at forvente et betydeligt merprovenu ved omlægningen. Det afgørende er imidlertid at imødegå forvridninger og skattetænkning gennem harmonisering af skattereglerne for erhvervsvirksomheder, uanset hvilken juridisk organisationsform de har valgt.

Private fonde og selvejende institutioner må ligeledes inddrages under selskabsbeskatning, idet nærmere definerede almennyttige formål dog må særligt tilgodeses. Her er flere mulige løsninger. Afgørende er, at private fonde, der har dominerende aktieposter i store erhvervsvirksomheder og/eller har opsamlet store formuer i værdipapirer, undergives samme effektive beskatning som tilsvarende aktiviteter, der udfolder sig inden for andre formelle rammer.

Det må skønnes, at forhøjet selskabsskat og inddragelse af især de private fonde under selskabsbeskatningen i alt vil forbedre statsfinanserne med mindst et par milliarder kroner.

ad 7

Socialdemokratiet foreslår, at den særlige indkomstskat ændres, så bundfradraget pr. person pr. år på 6.000 kr. bortfalder og skatten beregnes på toppen af indkomstårets eller den seneste femårsperiodes almindelige skattepligtige indkomst. Dette bremser den skattetænkning, som f.eks. er udviklet i leasinginteressensselskaberne med det formål at aflaste eller helt fjerne skatten af genvundne afskrivninger.